

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1516/2025
22.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Николе Качука, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Качука, адвоката Жарка Ружића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 44/24 од 09.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 519/25 од 23.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 22.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Качука, адвоката Жарка Ружића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 44/24 од 09.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 519/25 од 23.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К 44/24 од 09.04.2025. године окривљени Никола Качук оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му се урачунава време хапшења окривљеног од 21.06.2022. године у 17,00 часова до 23.06.2022. године у 13,45 часова када је задржавање окривљеног укинато.

На основу одредбе члана 87. и 246. став 8. Кривичног законика према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета наведених у изреци пресуде, који су од окривљеног одузети по потврди о привремено одузетим предметима Ку 1067/22 од 21.06.2022. године, сачињеној од стране ПУ Панчево, а који се по правноснажности пресуде имају уништити.

Истом пресудом обавезан је окривљени да суду на име паушала плати износ од 20.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 12.500,00 динара, као и

трошкове кривичног поступка који су настали пред ВЈТ у Панчеву у износу од 59.280,00 динара, све у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 519/25 од 23.09.2025. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Николе Качука преиначена је пресуда Вишег суда у Панчеву К 44/24 од 09.04.2025. године, у погледу правне квалификације кривичног дела, па је окривљени Никола Качук оглашен кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју му се урачунава време задржавања од 21.06.2022. године у 17,00 часова до 23.06.2022. године у 13,45 часова када је задржавање окривљеног укинато.

На основу одредбе члана 246. став 8. и 87. Кривичног законика према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета наведених у изреци пресуде, који су од окривљеног одузети по потврди о привремено одузетим предметима Ку 1067/22 од 21.06.2022. године, сачињеној од стране ПУ Панчево, а који се по правноснажности пресуде имају уништити.

Истом пресудом обавезан је окривљени да суду на име паушала плати износ од 30.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 12.500,00 динара, као и трошкове кривичног поступка који су настали пред ВЈТ у Панчеву у износу од 59.280,00 динара, све у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Николе Качука, адвокат Жарко Ружић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи другостепену пресуду и окривљеног због кривичног дела из члана 246а став 2. Кривичног законика, осуди на казну затвора у трајању од 1 године и укине меру безбедности одузимања мобилног телефона и претплатничке картице или да укине побијане пресуде и предмет врати нижестепеном суду на поновно одлучивање. Предложио је да буде позван на седницу већа и да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Качука, недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право

окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног Николе Качука, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, само формално истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које је подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца дозвољено, али не конкретизује у чему се ова повреда састоји, већ својим наводима указује на погрешну оцену од стране суда, чињеница од којих зависи одлука о кривичној санкцији односно на повреду одредбе члана 54. став 1. Кривичног законика, навођењем да је суд пропустио, да околност што је окривљени од самог почетка признао извршење кривичног дела, цени као нарочито олакшавајућу околност, што је довело до изостанка примене одредбе члана 56. и 57. Кривичног законика у конкретном случају и изрицања блаже кривичне санкције окривљеном.

Из ових навода, по оцени Врховног суда, произилази да бранилац поднетим захтевом указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Поред овога, бранилац у захтеву оспорава и одлуку о мери безбедности одузимања предмета, наводећи да имајући у виду да је окривљени оглашен кривим због кривичног дела из члана 246а став 2. Кривичног законика, приликом доношења одлуке о мери безбедности, није било места примени одредбе члана 246. став 8. Кривичног законика, већ искључиво одредбе члана 246а став 5. Кривичног законика.

По оцени Врховног суда, овим наводима бранилац указује на повреду одредбе члана 441. став 2. ЗКП.

Осталим наводима захтева, бранилац окривљеног оспорава разлоге другостепене пресуде, наводећи да је том пресудом окривљени званично оглашен кривим и осуђен због кривичног дела из члана 246а став 2. Кривичног законика, док из саме пресуде произилази да је исти заправо осуђен због кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како је, у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца (члан 439. тачка 3) ЗКП), док се суштински указује на повреде одредби чланова 441. став 1. и 2. ЗКП и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а што не представља законом

дозвољене разлоге због којих је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног Николе Качука, оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић